

„Și Iisus, auzind că Ioan a fost întemnițat, a plecat în Galileea. Și părăsind Nazaretul, a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, **Ca să se împlinescă ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice: "Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit". De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocățiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor.**” (Matei 4, 12-17)

Prin urmare, lumina creată, pe care noi o vedem cu ochi trupești, este un simbol sau o trimitere la Lumina cea necreată și netrecătoare, la slavă lui Dumnezeu. Poporul care stătea în întuneric, adică în nedeplinatarea cunoașterii adevărului dumnezeiesc mântuitor, vede **lumină mare, adică pe Dumnezeu-Omul prezent în mijlocul oamenilor**. Această lumină mare este Hristos, "Lumina lumii" (Ioan 8, 12), adică sensul prim și ultim a tot ceea ce există, pentru că "toate prin El s-au făcut" (Ioan 1, 3), *întru El au fost făcute toate. (...) Toate s-au făcut prin El și pentru El*" (Coloseni 1, 16). Deci, toate au fost făcute în Hristos, prin Hristos și pentru Hristos. De aceea, **El luminează sau dă sens ultim întregii existențe create, atât celei văzute (univers), cât și celei nevăzute (puteri îngerești)**.

"Latura și umbra morții" semnifică starea de păcat, ca înstrăinare a oamenilor de Dumnezeu.

Poporul care stătea în întuneric era poporul evreu care, deși primise unele lumini ale adevărului mântuitor prin Legea lui Moise și prin prooroci, totuși se abătea adesea de la acestea și stătea în întuneric din pricina păcatului neascultării de Dumnezeu. Mulți dintre evreii formalști nu cunoșteau legătura interioară duhovnicească dintre diferitele părți ale descoperirilor dumnezeiești făcute de Dumnezeu-Cuvantul, prin Legea lui Moise și prin prooroci.

Evanghelia din această zi mai precizează că și celor care ședea în latura și în umbra morții le-a răsărit lumina. Aici este vorba de popoarele păgâne care trăiau în mai mare ignoranță a adevărului mântuitor decât poporul evreu și în păcate multe care le întunecau lumina cunoștinței sau a rațiunii. Deci, "latura și umbra morții" (Isaia 9, 1) înseamnă starea de păcat a lumii păgâne. Păcatul provoacă o moarte a sufletului omului înainte de moartea trupului. Păgânii închinători la idoli și robiți de păcate multe petreceau în latura și în umbra morții, pentru că "plata păcatului este moartea" (Romani 6, 23).

Mântuitorul Iisus Hristos cheamă și El pe oameni la pocăință, însă le vorbește mai mult despre dobândirea vieții veșnice din Împărăția cerurilor, a cărei prezență o descrie folosind parabole sau simboluri: comoara, aluat, grăunte de muștar. Împărăția cerurilor despre care vorbește Mântuitorul Iisus Hristos nu se afla doar în ceruri, ci acum ea vine pe pământ, printre oameni, fiind cuprinsă în Hristos Însuși. **Hristos este Împărăția cerurilor coborâtă printre oameni**, deoarece El este Împăratul cerurilor, iar **unde este El prezent, acolo este prezent și Tatăl împreună cu Duhul Sfânt**. Deci în și prin Hristos, Împărăția Preasfintei Treimi se descoperă oamenilor, mai ales în timpul Botezului Domnului la Iordan. Duminică după Botezul Domnului ne învață de fapt că atât Nașterea Mântuitorului Hristos, cât și Botezul Domnului **ne descoperă apropierea Împărăției lui Dumnezeu de oameni**, începând cu zămislirea și nașterea ca Om a Fiului lui Dumnezeu, de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și continuând cu lucrarea Lui mântuitoare în lume. Astfel, în mod mai clar, se vede **legătura între lumina venirii lui Hristos în lume și lumina descoperirii Împărăției Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt cu prilejul Botezului lui Iisus în apele Iordanului**.

În același timp, există o legătură profundă între lumină Botezului Domnului și lumina Botezului creștin. Nu întâmplător Mântuitorul S-a botezat în apele Iordanului sub cerul liber. Prin aceasta, El a voit să ne arate că **a venit să sfințească nu numai firea umană din interiorul ei, ci și firea apelor și a atmosferei (văzduhul)**. Prin zămislirea Sa din Fecioară, Hristos-Domnul a sfințit firea umană din interiorul ei, prin nașterea Sa în peșteră, Hristos-Domnul a sfințit pământul din interiorul lui, iar prin Botezul Său în apele Iordanului, El a sfințit firea apelor din interiorul lor, arătând prin aceasta ca și noi, creștinii, ca purtători de Duhul Sfânt primit la Botez, **avem menirea de a contribui la sfințirea omului**, a mediului înconjurător (pământul, apă și aerul) și a universului întreg, ca fiind daruri ale iubirii lui Dumnezeu pentru oameni (a se vedea rugăciunea mare de la Bobotează). De aceea în popor se spune că "omul sfințește locul". Însă **omul sfințește locul mai ales dacă se unește duhovnicește cu Dumnezeu Cel Unul Sfânt**, adică sfințește locul prin lucrarea Duhului Sfânt prezent în viața să trăită în lume, în spațiu și timp.

† DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romane - www.crestinortodox.ro

Bunule Doamne, **fă-ne să înțelegem această taină a tainelor care e pocăința!** E așezarea noastră în ordinea adevărului iubirii. A Ta, Doamne Iisuse Hristoase, Care ești Viața cea adevărată. Cu rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale Sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul Tău, miluieste-ne și **dă-ne început bun în acest an, în lumina adevărului și a iubirii**. Amin.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Răsai asupra mea,
lumină lină,
Ca-n visul meu ceresc
d-odinioară;
O, maică sfântă,
pururea fecioară,
În noaptea gândurilor
mele vină.

Speranța mea tu n-o
lăsa să moară
Deși al meu e un
noian de vină;
Privirea ta de milă
caldă, plină,
Îndurătoare-asupra
mea coboară.

Străin de toți, pierdut
în suferința
Adâncă a nimicniecei
mele,
Eu nu mai cred nimic
și n-am tărie.

Dă-mi tinereța mea,
redă-mi credința
Și reapari din cerul
tău de stele;
Ca să te-ador de-
acum pe veci, Marie!

15 ianuarie - Mihail Eminescu (1850 – 1889) Din studiile unor eminescologi, precum profesorii Nae Georgescu sau Theodor Codreanu, aflăm că doi frați și trei surori ale mamei poetului, Raluca Eminovici, au intrat în călugărie. Este vorba despre Calinic și Jachift, ultimul fiind chiar stareț, și de Fevronia, Olimpiada și Sofia, toate călugărițe la Mănăstirea Agafton, iar o altă soră a mamei lui Eminescu, Safta, avea o fiică, Xenia, care s-a călugărit și ea tot la Agafton.

De altfel, Mihai Eminescu, în copilărie, **mergea foarte des la Mănăstirea Agafton, unde rămânea cu săptămânile**, participa la viața de obște, asculta povești, cântece și întâmplări povestite de călugărițe, iar mătușa Fevronia l-a ajutat chiar să descifreze alfabetul chirilic și i-a înlesnit accesul la cărțile și manuscrisele din mănăstire. La rândul-i, maica Olimpiada Jurașcu, stareța de mai târziu a mănăstirii, l-a urmărit aproape toată viața pe poet, interesându-se la un moment dat de cumpărarea unei case în Botoșani pentru Mihai și sora sa Harietta, care îi îngrijea sănătatea.

Tot cercetătorul Nae Georgescu vorbește într-unul din studiile sale despre un episod mai puțin cunoscut de lume din viața lui Eminescu. Este vorba de **anul 1886, când Eminescu se afla la Mănăstirea Neamț de Sfinții Mihail și Gavriil, unde a cerut să fie spovedit și împărtășit de preot**. Consemnarea preotului referitoare la acest moment a fost făcută cunoscută de către profesorul Paul Miron. **Iată ce scria la vremea respectivă preotul:** *"Pe ziua de Sfinții Voievozi în anul 1886 m-au chemat la M-rea Neamțu, la bolniță, și l-am spovedit și l-am împărtășit pe poetul M. Eminescu. Și au fost acolo Ion Gheorghiuță, din Crăcăoani, care acum este primar. Iar M. Eminescu era limpede la minte, numai tare posac și trist. Și mi-au sărutat mâna și mi-au spus: Părinte, Să mă îngroapați la țărmurile mării și să fie într-o mănăstire de maici, și să ascult în fiecare seară ca la Agafton cum cântă Lumină lină..."*

Au rămas vii ecurile vibrante ale trăirilor din mănăstire ale poetului în sonetul **"Răsa asupra mea"**, de pe la 1879, din zona manuscris a cunoscutei "Rugăciuni", cum spune Nae Georgescu: *"Răsa asupra mea, lumină lină./ Când visul meu ceresc de odinioară..."*

Iată modul în care familia Eminescu, poetul însuși, a trăit relația cu Ortodoxia, sincer și evlavios, cu speranță și respect, întocmai unor buni creștini. Și ca să nu mai fie nici un dubiu, acest lucru îl mărturisește însuși Eminescu, atunci când spune: *"Istoria omenirii este desfășurarea cugetării lui Dumnezeu. Nu se mișcă un fir de păr din capul nostru fără știrea lui Dumnezeu"*. **(Legăturile familiei Eminescu cu Biserica și Ortodoxia-2012 - www.ziarullumina.ro)**

17 ianuarie - Sf. Antonie cel Mare (251-356) În timpul vieții, diavolul i-a spus odată Sfântului Antonie: *"- Antonie, altul ca tine nu există. Ești cel mai sfânt de pe pământ"*. **Sfântul însă nu s-a lăsat înșelat** și l-a gonit îndată. A auzit apoi un glas de la Dumnezeu: *"- Vrei să vezi cine este cel mai sfânt? Mergi jos în Alexandria și acolo îl vei afla pe omul acela"*. Și astfel coborî sfântul în Alexandria. Și după ce trecu de centrul cetății și de locurile marginase, ajunse la un subsol. *"- Aici, îi spuse îngerul Domnului, locuiește cel mai sfânt om din lume."*

Când intră, **Sfântul Antonie văzu un cizmar și îl întrebă:** *"- Tu ce faci aici? Cum viețuiești?"* **- Mă trezesc dimineața și îmi fac cruce. Îmi chem femeia și copiii, facem rugăciune și citim Evanghelia. Apoi vin aici la cizmărie și muncesc. Din tot ce scot, dau și la unul mai sărac. Plâng pentru păcatele mele și cer mila lui Dumnezeu."** **- Nu faci nimic altceva? "- Nimic altceva."**

Și Sfântul Antonie se minună tare de lucrarea acestui cizmar și mulțumi lui Dumnezeu că l-a învrednicit să vadă acestea. www.ziarullumina.ro

"Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca Trupul Fiului Omului și nu veți bea Sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Trupul Meu este adevărată mâncare și Sângele Meu, adevărată băutură. Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămîne întru Mine și Eu întru el". (Ioan 6,53-56)

Programul săptămânii 12 ianuarie 2014 – 19 ianuarie 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 12 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica după Botezului Domnului) - Pr. Dragoș
Duminică 12 ianuarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului - Pr. Dragoș
Luni 13 ianuarie	18 - 19	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr. Dragoș
Marți 14 ianuarie		Program administrativ
Miercuri 15 ianuarie	9 - 11	- Sfințirea mică a apei - Pr. Dragoș
Vineri 17 ianuarie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri 17 ianuarie	17 - 18	- Acatistul Sf.Cuv.Antonie cel Mare - Pr. Dragoș
Sâmbătă 18 ianuarie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Dragoș
Sâmbătă 18 ianuarie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 29-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică 19 ianuarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica celor 10 leproși) - Pr. Ticu
Duminică 19 ianuarie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului - Pr. Ticu